

Vraag 2

Osho,

Dus nu dit: Ik ben een redelijk knappe jongen met een behoorlijk goed kleurtje, en ik heb een mooie vriendin, en ik ben behoorlijk intelligent. Ik mediteer af en toe en ik kan een paar akkoorden spelen op de gitaar; en ik weet het verschil tussen een pre-frontale lobotomie en een gratis fles voor mijn neus; dus terwijl alle anderen proberen uit te vinden waarom ze zichzelf niet kunnen zijn, zou ik graag willen weten waarom ik Milarepa niet kan zijn?

Satyadharma, je bent perfect zoals je bent. Je hoeft geen Milarepa te zijn. Dit zijn de ideeën die onderwijs en een concurrerende samenleving je hebben gegeven. Je wilt iemand anders zijn.

Je zegt: "Ik ben een redelijk knappe man." Wie heeft je dat verteld? Het moet je vriendin geweest zijn - maar elke vriendin zegt dat tegen elke vriend. Je moet niet te veel onder de indruk raken van zulke dingen.

Je zegt "met een behoorlijk kleurtje". Vooral hier in India is een kleurtje niet mooi - ik haat het! - Het zijn gewoon mooie mensen die hun huid verbranden onder de zon. Een kleurtje is een stom westers idee. Als je wilt uitrusten, rust dan uit in de schaduw; heb geen minderwaardigheidscomplex over je witheid. De zwarten hebben het idee gecreëerd dat "zwart mooi is". Hoe zit het met blank? Geen enkele blanke zegt "blank is mooi".

En jij zegt: "En ik heb een mooie vriendin." En natuurlijk denk je dat deze dingen betekenen dat je kunt worden uitgeroepen tot een andere Milarepa. Maar alle anderen dan...? Dan moeten we mensen "Milarepa nummer 1" noemen, "Milarepa nummer 2". En jij zegt: "Ik mediteer af en toe, en ik kan wat akkoorden spelen op de gitaar, en ik ken het verschil tussen een pre-frontale lobotomie, en een gratis fles voor mijn neus; dus terwijl alle anderen proberen uit te vinden waarom ze zichzelf niet kunnen zijn, zou ik graag willen weten waarom ik Milarepa niet kan zijn." Je kunt het zijn, maar je zult slechts nummer twee zijn, en dat doet pijn.

Je kunt slechts een kopie zijn en je kent de moeilijkheden van de arme Milarepa niet; je bent je niet bewust van zijn problemen.

Ik heb uit betrouwbare bron vernomen...dat Milarepa uitgeput en vreselijk overstuur thuiskwam. "Ik was laat voor het werk vandaag," vertelde hij zijn vrouw.

"Ik weet het," antwoordde ze.

"Ik had ruzie met de baas."

"Ik weet het."

"Hij heeft me ontslagen," zei hij somber.

"Ik weet het," antwoordde ze.

"Hoe weet je dat in godsnaam?"

"Dat heeft hij me verteld."

"Ach, fuck de baas!" zei Milarepa boos.

"Dat heb ik gedaan," antwoordde de vrouw.

Toen hij dit hoorde, pakte Milarepa zijn gitaar en kwam hierheen.

Jij bent perfect zoals je bent - Milarepa heeft zijn eigen problemen. Jij hebt een vriendin, hij heeft er zoveel - en krijgt overal klappen. Als de ene vriendin hem eruit gooit, zoekt hij een andere. Uiteindelijk heeft hij een vaste vriendin, Shunyo. Wanneer alle vriendinnen boos op hem zijn, gaat hij naar Shunyo. Shunyo is zijn laatste redmiddel.

Ik denk dat je dit idee moet laten varen. Wees gewoon jezelf. Milarepa zit behoorlijk in de knoei!

Vraag 3

Osho,

Paul Gauguin, de beroemde Franse schilder, verliet de maatschappij en woonde de rest van zijn leven op een eiland in de Stille Zuidzee. Kort voor zijn dood voltooide hij zijn laatste meesterwerk, getiteld "Wie zijn wij? Waar komen we vandaan? Waar gaan we naartoe?" Hierover schrijft hij: "Ik heb al mijn energie in dit werk gestoken voordat ik stierf - een passie zo pijnlijk, een visie zo helder." De andere ochtend sprak u tot ons over creatief zijn, en er vreugdevol mee omgaan, niet verdrietig. Osho, kunt u nog meer zeggen over de rol van creativiteit in uw visie?

Milarepa, Paul Gauguin moest lijden zoals elke schepper lijdt. Creativiteit is bijna als een zwangerschap. De moeder begeeft zich negen maanden lang in diepe, onrustige wateren en zelfs na de geboorte van het kind is ze niet vrij van verantwoordelijkheid. Alle creativiteit is een diep lijden, tenzij je creativiteit niet uit de mind komt, maar uit meditatie. Als het uit meditatie komt, is creativiteit het delen van de vreugde, het delen van de gelukzaligheid die je hebt.

De mind kent geen vreugde - het is echt een wond, heel pijnlijk.

Paul Gauguin had geen idee van meditatie, maar hij had een enorme passie, bijna een waanzin om te creëren. En alleen al om te creëren liet hij de maatschappij achter zich, verliet hij zijn vrouw, kinderen en verantwoordelijkheden. Hij was bezeten door het idee om te creëren. De bezetenheid was zo totaal dat hij geen enkele afleiding kon dulden. Maar als je door iets bezeten bent, werk je bijna als een slaaf en slavernij kan geen gelukzaligheid brengen.

Alle scheppers in het Westen hebben lange jaren van lijden doorgemaakt. Velen van hen werden gedwongen om in gekkenhuizen te leven en velen van hen hebben zelfmoord gepleegd. Het lijden werd te veel, ondraaglijk; ze moesten hun eigen leven beëindigen. Maar nog steeds is de Westerse schepper, van meditatie of muziek, van schilderkunst of dans, zich niet bewust van waarom hij moet lijden.

In het Oosten is de situatie totaal anders - geen enkele schepper heeft geleden. In feite hebben alleen de scheppers ten volle van het leven genoten. Geen enkele schepper is in een gekkenhuis gestopt, geen enkele schepper heeft zelfmoord gepleegd; maar scheppers zijn dieper in meditatie gegaan en velen van hen zijn mystici geworden. Van schilderen, van muziek, van dans, zijn ze dieper in hun eigen wezen getrokken. De Westerse samenleving leeft onder een kwaal - hun onwetendheid over meditatie; daarom is alles wat ze doen uit de geest.

En de mind is niet de bron van vreugde. Het kan alleen kwelling creëren, maar nooit extase. De mind is je hel.

Leer dus meer meditatief te zijn en laat je creativiteit ondergeschikt zijn aan je meditatief vermogen. Dan zul je een totaal andere staat van zijn hebben - die van extase; en vanuit extase heeft alles wat gecreëerd wordt ook een bepaalde smaak.

In het Westen is Gurdjieff misschien de enige die kunst in twee secties heeft verdeeld: de objectieve kunst en de subjectieve kunst. Subjectieve kunst komt van de mind, en is uit angst. Objectieve kunst - de Taj Mahal, de grotten van Ellora en Ajanta, de tempels van Khajuraho - is afkomstig van meditatieve mensen. Vanuit hun liefde, vanuit hun stilte, wilden ze delen; het is hun bijdrage aan de wereld.

De Westerse kunstenaar heeft onder een zeer zware last geleefd. Het wordt tijd dat hij zich ervan bewust wordt dat er meer is dan de mind. Bereik eerst dat hiernamaals, en dan kun je sterren scheppen; en ze zullen niet alleen een grote vreugde voor jou zijn, ze zullen ook een grote vreugde zijn voor degenen die ze zien.

Ga op een nacht met volle maan naast de Taj Mahal zitten - doe niets, kijk er alleen maar naar - en je zult merken dat er plotseling een stilte over je neerdaalt, een vrede die je hart vult. De mind stopt met zijn constante gebabbel.

Een objectief kunstwerk als de Taj Mahal moet je niet alleen zien, maar ook beleven - en dan ben je op een bepaalde manier verbonden met de makers van die prachtige architectuur. Het werd gemaakt door soefimeesters. Alleen al de vorm ervan creëert op de een of andere manier een nieuwe gelukzalige ruimte in je. Maar de westerse toerist komt met de camera, neemt hier en daar een paar foto's en rent weg naar een andere plek. Hij weet niet hoe hij een objectieve kunst moet waarderen. Je moet erover mediteren - het kan zijn dat er duizenden jaren zijn verstreken tussen de maker van dat stuk en jou. Plotseling verdwijnt die afstand; je wordt deel van die creatieve vreugde, van die creatieve dans.